

RATAE SENTENTIAE.

ΚΥΡΙΑΙ ΔΟΞΑΙ.

p. 71

I Το μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει 139
οὔτε ἄλλω παρέχει, ὥστε οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεται·
ἐν ἀσθενεῖ γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον. (ἐν ἄλλοις δέ φησι τοὺς θεοὺς 5
λόγῳ θεωρητοῦς, οὓς μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑφεστῶτας, οὓς δὲ κατὰ
ὁμοειδεῖαν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπιρρύσεως τῶν ὁμοίων εἰδώλων ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἀποτετελεσμένων, ἀνθρωποειδεῖς.)

II Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναι-
σθητεῖ· τὸ δ' ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. 10

III Ὅρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἡ παντὸς τοῦ ἀλ- p. 72
γοῦντος ὑπεξαίρεσις. ὅπου δ' ἂν τὸ ἡδόμενον ἐνῇ, καθ' ὃν

8 I = Vatic. 1, Diog. Oen. fr. 42 Williams ἄφθαρτ]ον...παρέχ[ει
alii multi | πράγματα Q Vat. D. Oen. multi: πρᾶγμ' Schol.
Townl. Π. Q 526 πρᾶγμα (εἵη = ἔχει τι?) Seneca Apocol. 8

4 ἄλλο B¹F ἄλλοις Schol. Townl. Seneca | συνέχεσθαι B
5 ἀσθενεῖ unus D. Laert.: ἀσθενεία Vat. (incertum de D. Oen.)
Philod., De ira c. XLIII p. 86 W. Nemesius, De nat. hom. 44
p. 347 M., Cicero, De nat. deor. I 122. 124; cf. Epist. p. 23, 23

6 ex Cicerone De nat. deor. I 19, 49 scholium a Diog. Laert.
turbatum esse apparet; οὐ μὲν pro οὓς μὲν et ὥς δὲ pro οὓς δὲ
scribens Gass. locum frustra corrigere conatus est; cf. imprimis
W. Scott, Journ. of phil. XII 212 sqq. Plasberg ad Cic. l.;
R. Philippson, Herm. LI (1916) 579 sqq. Laertium et trad. lect.
defendere studet 7 ὁμοειδεῖαν P²Co ὁμοειδίαν (ex ὁμο- B²)
BZf ὁμοιδίαν P¹ ὁμοιοειδίαν F | ὁμοίων] ιδίων F 8 τετελεσμέ-
νων F ἀποτετελεσμένους Kuehn 9 II = Vat. 2, D. Oen. fr. 43,
alii | ἀναλυθὲν B λυθὲν Plutarchus, Non posse... 23 p. 1103 D

10 ἀναισθητον Io. Stob. IV 51, 29 p. 1073 H. solus
11 III = Diog. Oen. fr. 46]οῦντος... ὑπεξαίρεσις[et]το τῷ ἀλ-
γοῦντι ἢ λυπομένῳ ἢ σ[, alii usque ad ὑπεξαίρεσις; Pap.
Herc. 1012 (VH² VII 14) col. 41 cf. Diels SPAW 1897, 1064 sq.
ib. 1916, 888, 2, Croen., Kol. u. Mened. p. 116: παν]τὸς τοῦ
ἀλγοῦντος ὑπεξαίρεσις· τὸ μὲν γὰρ παντὸς διέλκεται κατὰ τὰ
ἀντίγραφα, προστιθεμένου τοῦ παντὸς ἐν τισιν, ἐν δὲ τισιν μὴ
προστιθεμένου· κατὰ πάντα δὲ τὰ κ... ὥς ἔχοντα ἀντίγραφα
γέγραπται ἡ τοῦ ἀλγοῦντος ἐξαίρεσις, οὐχ ὑπεξαίρεσις [ᾧστε
καί] τ[ι κα]κύνφατον... ὑποπτ[εύειν τινα]

ἂν χρόνον ἦ, οὐκ ἔστι τὸ ἀλγοῦν ἢ λυπούμενον ἢ τὸ συναμ-
φότερον.

- 140 IV Οὐ χρονίζει τὸ ἀλγοῦν συνεχῶς ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ
μὲν ἄκρον τὸν ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μόνον ὑπερ-
5 τείνων τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμμένει.
αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστιῶν πλεονάζον ἔχουσι τὸ ἡδόμε-
νον ἐν τῇ σαρκὶ ἥπερ τὸ ἀλγοῦν.

V Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ
δικαίως <οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως> ἄνευ τοῦ
10 ἡδέως. ὅτω δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, [οὐ ζῆ φρονίμως. καὶ κα-
λῶς καὶ δικαίως ὑπάρχει] οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν.

VI Ἔνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων ἦν κατὰ φύσιν ἀρχῆς
καὶ βασιλείας ἀγαθόν, ἐξ ὧν ἂν ποτε τοῦτο οἶός τ' ἦ παρα-
σκευάζεσθαι.

- 141 VII Ἐνδοξοὶ καὶ περίβλεπτοί τινες ἐβουλήθησαν γενέσθαι,
p. 73 τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀσφάλειαν οὕτω νομίζοντες περιποιήσεσθαι.
17 ὥστε εἰ μὲν ἀσφαλῆς ὁ τῶν τοιούτων βίος, ἀπέλαβον τὸ τῆς
φύσεως ἀγαθόν· εἰ δὲ μὴ ἀσφαλῆς, οὐκ ἔχουσιν οὐ ἔνεκα ἐξ
ἀρχῆς κατὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκεῖον ὠρέχθησαν.

10 VIII Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν· ἀλλὰ τὰ τινῶν

1 ἂν om. BP¹Co | τὸ λυπούμενον FP³Zf, om. artic. BP¹Co,
Diog. Oen.; cf. p. 53, 11 | τὸ ante σύν om. D. Oen. ut videtur

3 IV = Vat. 3, D. Oen. fr. 53 πλε]ονάζον.... ἀλγ[οῦν, alii saepius

5 κατὰ σάρκα... 6 ἡδόμενον om. F¹Zf, suppl. in mg. F²

5 συμμένει Byw.: συμβαίνει Ω ὑπάρχει Vat. 6 τὸ ἡδόμενον post
σαρκὶ transp. Vat. 8 V = Vat. 5, D. Oen. fr. 54 φρονίμ]ως¹

... δικα[ίως³ cf. p. 49, 10sq., alios 9 οὐδὲ... 10 ἡδέως om.

Vat. 9 οὐδὲ... δικαίως D. Oen., ut olim Gass. suppleverat:

om. Ω 10 ὅπου δὲ τοῦτο Vat. ὅτω δ' ἐν τούτων Us. | οὐ ζῆ

... 11 ὑπάρχει desunt Vatic., delevi 10 οὐ] οἶον Us. | ζῆ] ζῆν

Gass., Us. 11 καὶ ὧ δικαίως FZf | ὑπα.... cum lacuna B

ὑπάρχων compendio P | τοῦτον] τοῦτο B¹ om. Vat. 12 VI =

D. Oen. fr. 44]ῆ τοῦτο παρασκευ[άζεσθαι | ἦν Us.: ἦ Ω ἐστὶν

Mei. | ἀρχῆς καὶ βασιλείας glossema ad ἐξ ὧν esse exist. Us.

13 τοῦτο post ἦ transp. Diog. Oen. τοῦτό τις Mei. | τ' ἦν B

τι P¹ 15 ἡβουλήθησαν F 20 VIII = Vat. 50, D. Oen. fr. 44

ἡδ]ονὴ καθ' ἑαυτὴν κα[κόν Ambros. Epist. 63, 13 | ἑαυτὴν

ἡδονῶν ποιητικὰ πολλαπλασίους ἐπιφέρει τὰς ὀχλήσεις τῶν ἡδονῶν.

IX Εἰ κατεπυκνοῦτο πᾶσα ἡδονή, καὶ χρόνῳ καὶ περὶ ὅλον 142
τὸ ἄθροισμα ὑπῆρχεν ἢ τὰ κυριώτατα μέρη τῆς φύσεως, οὐκ
ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί.

X Εἰ τὰ ποιητικὰ τῶν περὶ τοὺς ἀσώτους ἡδονῶν ἔλπε
τοὺς φόβους τῆς διανοίας τοὺς τε περὶ μετεώρων καὶ θανάτου
καὶ ἀλγηδόνων, ἔτι τε τὸ πέρας τῶν ἐπιθυμιῶν ἐδίδασκεν,
οὐκ ἂν ποτε εἴχομεν ὅ τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς, πανταχόθεν ἐκ-
πληρουμένοις τῶν ἡδονῶν καὶ οὐθαμόθεν οὔτε τὸ ἀλγοῦν 10
οὔτε τὸ λυπούμενον ἔχουσιν, ὅπερ ἐστὶ τὸ κακόν.

XI Εἰ μὴθὲν ἡμᾶς αἱ τῶν μετεώρων ὑποψίαί ἡνώχλουν
καὶ αἱ περὶ θανάτου, μή ποτε πρὸς ἡμᾶς ἦ τι, ἔτι τε τὸ μὴ 74
κατανοεῖν τοὺς ὅρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν,
οὐκ ἂν προσεδεόμεθα φυσιολογίας.

XII Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων 143
μὴ κατειδότα τίς ἢ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπιτεύοντά

FZf, γρ P³, Vat., D. Oen. cf. p. 58, 6: ἐαντὸ BP¹Co | κακή FZf,
γρ P³ | τὰ om. FZf

1 ἡδονῶν om. B¹ cum Vaticano (τὰ ποιητικὰ ἐνίων) 3 κατε-
πύκνον BP¹Co, Arndt Em. Ep. p. 35; cf. fr. 432, Damox.
apud Athen. III 103 B, Bignone, Riv. Fil. XXXVII (1909)
70, 2 | καὶ χρόνῳ FP³Zf τῷ ... χρόνῳ cum lacuna B¹ τῷ καὶ
χρόνῳ B²P¹Co τῷ χρόνῳ Arndt | περὶ ὅλον Rossi: περίοδον
BP¹Co περὶ ὁδὸν FZf, γρ P³ 6 X = D. Oen. fr. 45 τῶν ἀλ-
γηδόνων ἐδίδασκεν ... εἴχομεν[et πανταχό]θεν ... τῶ[ν et οὔτε]
τὸ ἀλγο[ῦν, Cic. De fin. II 7, 21, Ambros. Epist. 63, 13 |
ποιητὰ FZf, γρ P³ | ἀσώματους FZf, γρ P³ 8 [τῶν τε ἐπιθυμιῶν
καὶ τῶ]ν ἀλγηδόνων amplificans D. Oen. 9 ποτ[ε εἴχ]ομεν B²
ποτε εἴημεν F(?)Zf | μεμψάμεθα B ἐμεμψάμεθα Us. | πάντοθεν
FZf, γρ P³ | ἐκπληρουμένοις D. Oen., Us. iam antea: εἰσπληρ. Ω
10 οὐδαμόθεν FP³Zf om. D. Oen. ut vid. | τὸ om. B

12 XI = Plut. Non posse ... 8 p. 1092 B, sed contr. | αἱ ὑπὲρ
τῶν Plut. 13 καὶ περὶ Zf ἔτι τε τὰ περὶ Plut. | τε τὸ μὴ
κατανοεῖν Lachelier: τετόλμηκα νοεῖν CoFZ τετολμηκὰ νοεῖν B
τ[ε]τόλμηκα νοεῖν P [] m² τετόλμηκα νοεῖν f 16 XII = Vat. 49

17 εἰδότας Vat. | ὑποπιτενόμενόν τι Ω ὑποπιτεύοντι Vat.,
corr. Us. Hinc cod. Co ab altero scriptore scriptum est

τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους. ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀκεραίους τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

XIII Οὐθὲν ὄφελος ἦν τὴν κατὰ ἀνθρώπους ἀσφάλειαν κατασκευάζεσθαι τῶν ἄνωθεν ὑπόπτων καθεστώτων καὶ τῶν
5 ὑπὸ γῆς καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ.

XIV Τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐξ ἀνθρώπων γενομένης μέχρι
τινὸς δυνάμει τε ἐξερειστικῇ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστέρα γίνε-
ται ἢ ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐκχωρήσεως τῶν πολλῶν ἀσφάλεια.

144 XV Ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος καὶ ὠρισταὶ καὶ εὐπόριστός
10 ἐστίν· ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει.

XVI Βραχέα σοφῶ τύχη παρεμπίπτει, τὰ δὲ μέγιστα καὶ
p. 75 κυριώτατα ὁ λογισμὸς διώκηκε καὶ κατὰ τὸν συνεχῆ χρόνον
τοῦ βίου διοικεῖ καὶ διοικῆσει.

XVII Ὁ δίκαιος <βίος> ἀταρακτότατος, ὁ δ' ἄδικος πλείστης
15 ταραχῆς γέμων.

XVIII Οὐκ ἐπαύξεται ἐν τῇ σαρκὶ ἡ ἡδονή, ἐπειδὴν ἅπαξ
τὸ κατ' ἔνδειαν ἀλογοῦν ἐξαιρεθῇ, ἀλλὰ μόνον ποικίλλεται· τῆς

3 XIII = Vat. 72, D. Oen. fr. 47 οὐθὲν ἦν ὄφελος | ὄφελος ἦν Vat. | κατ' ἀνθρώπους FCo²Zf κατ' ἀνθρώπων Vat. παρ' ἀνθρώπων Us., Kl. Schr. I 301 4 παρασκευάζεσθαι Vat. cf. p. 52, 13. 60, 2 7 τε] τινὲ Us. | ἐξερειστικῇ cf. p. 59, 17, Hermarchus apud Porphy. De abst. I 10 p. 93, 2 N² in codicibus: ἐξερειστικῇ (-κῇ F) FP³Zf ἐξαιριστικῇ P¹ ἐξαιρ[ι]στικῇ B [] m² ἐξερειστικῇ Co² ἐξοριστικῇ Mei. εἰλικρινεστέρα scri.: εἰλικρινεστάτη Q | ἐξερειστικῇ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστάτη Us. ἐξερειστικῇ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστάτη <βεβαιοτέρα> Croen. 8 ἐκχωρήσεως BPFCo²Z¹, 'corr.' Z³f 9 XV = Vat. 8, Porphy. De abst. I 49 p. 123, 11, ad Marc. 27 p. 291, 17 N², Cic. De fin. I 13, 45, alii | καὶ prius om. Vat. Porph., habet Cicero 11 XVI = Io. Stob. II, 8, 28 p. 159 W, Cic. De fin. I 19, 63, Tusc. V, 9, 26, Vitruv. VI praef. 3, Sen. De const. sap. 15, 4 | βραχέα P² Stob., Cic., sed cf. Democr. fr. 119 D 12 διώκει Zf διώκησε Us. | καὶ om. Stob., Us. | καὶ . . . 13 διοικῆσει absunt a Romanis auct. 13 τοῦ βίου om. FCo²Zf (κατὰ τὸν βίον καὶ συνεχῆ χρόνον Stob.) | διοικεῖ καὶ διοικῆσει om. Stob.; cf. p. 23, 20 14 XVII = Vat. 12, Diodorus XXV fr. 1 | βίος om. Q, hab. Vat. Diod. 16 ἐπαύξεται ἡ ἡδονή ἐν τῇ (τῇ om. FCo²) σαρκὶ FCo²Zf

δὲ διανοίας τὸ πέρας τὸ κατὰ τὴν ἡδονὴν ἀπεγένησεν ἢ τε
τούτων αὐτῶν ἐκλόγισις καὶ τῶν ὁμογενῶν τούτοις, ὅσα τοὺς
μεγίστους φόβους παρεσκεύαζε τῇ διανοίᾳ.

XIX Ὁ ἄπειρος χρόνος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονὴν καὶ ὁ πεπε- 145
ρασμένος, ἐάν τις αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ. 5

XX Ἡ μὲν σὰρξ ἀπέλαβε τὰ πέρατα τῆς ἡδονῆς ἀπειρα,
κὰν ἄπειρος αὐτὴν χρόνος παρεσκεύασεν. ἡ δὲ διάνοια τοῦ τῆς
σαρκὸς τέλους καὶ πέρατος λαβοῦσα τὸν ἐπιλογισμὸν καὶ τοὺς
ὑπὲρ τοῦ αἰῶνος φόβους ἐκλύσασα τὸν παντελεῖ βίον παρε-
σκεύασε, καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου χρόνου προσεδέθη[μεν]. 10
ἀλλ' οὐτε ἔφυγε τὴν ἡδονήν, οὐδ' ἡνίκα τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ
ζῆν τὰ πράγματα παρεσκεύαζεν, ὥς ἐλλείπουσά τι τοῦ ἀρίστου
βίου κατέστρεφεν.

XXI Ὁ τὰ πέρατα τοῦ βίου κατειδὼς οἶδεν, ὥς εὐπόριστόν 146
ἔστι τὸ <τὸ> ἀλογοῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιροῦν καὶ τὸ τὸν ὅλον ^{p. 76}
βίον παντελεῖ καθιστάν· ὥστε οὐδὲν προσδεῖται πραγμάτων 16
ἀγῶνας κεκτημένων.

XXII Τὸ ὑφεσθηκὸς δεῖ τέλος ἐπιλογίζεσθαι καὶ πᾶσαν τὴν
ἐνάργειαν, ἐφ' ἣν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν· εἰ δὲ μή, πάντα
ἀκρισίας καὶ ταραχῆς ἔσται μεστά. 20

XXIII Εἰ μαχῇ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, οὐχ ἔξεις οὐδ'
ἄς ἂν φῆς αὐτῶν διεψεῦσθαι πρὸς τί ποιούμενος τὴν ἀναγω-
γὴν κρίνης.

2 ἐκλόγησις FCo²Zf 4 XIX = Vat. 22, Cic. De fin. I 19, 63 |
ὁ om. BP¹ 6 cf. D. Oen. fr. 52. 48 7 κὰν Diels, Philod. De dis I
p. 74, 6: καὶ Ω | παρεσκεύασεν] ἀρέσκοι ἂν Us., scripseram
παρασκευάσαι ἂν 10 χρόνου BP¹ βίου FCo²Zf, γρ P³ | προσεδε-
θήμεν FCo²Zf προσεδέθημεν P [προσεδέθη] μὲν B²: προσεδέθηθη
scri. προσεδέθηθη ἂν Mei. 11 οὐδὲ B οὐδ', F οὐδ' H Us.
12 ἐλλείπουσά BP¹ | ἀορίστου Zf 13 κατέστρεψεν Byw. | cf.
Philod. De morte col. III (Vol. Herc.³ I p. 25), Carneiscus,
Philist. B col. XII (Croen., Kol. u. Mened. p. 70), 15 τὸ ins.
Cas. 16 καθιστάν Ω 18 δεῖ] ἀεὶ B¹ δὲ Zf | τέλος del. Schn.,
cf. tamen Arndt, Em. Ep. p. 36 τελείως Brieger. | λογίζεσθαι
FCo² 21 εἰ] εἰ μὴ F¹Co² | μάχη Ω, corr. Byw. | οὐδ' ἄς ἂν]
οὐδάσα (?) B¹ 22 φῆς (φῆς B²P²) αὐτῶν (ex αὐτῷ P¹) BP αὐτῶν
ἐφ' ἧς FCo² αὐτῶν φῆς Zf

147 XXIV Εἴ τιν' ἐκβαλεῖς ἀπλῶς αἰσθήσιν καὶ μὴ διαιρήσεις
τὸ δοξαζόμενον κατὰ τὸ προσμένον καὶ τὸ παρὸν ἤδη κατὰ
τὴν αἰσθήσιν καὶ τὰ πάθη καὶ πᾶσαν φανταστικὴν ἐπιβολὴν
τῆς διανοίας, συνταράξεις καὶ τὰς λοιπὰς αἰσθήσεις τῇ ματαίῳ
5 δόξῃ, ὥστε τὸ κριτήριον ἅπαν ἐκβαλεῖς. εἰ δὲ βεβαιώσεις καὶ
τὸ προσμένον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοίαις καὶ τὸ μὴ
p. 77 τὴν ἐπιμαρτύρησιν * * οὐκ ἔκλείψεις τὸ διεψευσμένον,
ὥς(τε) τετηρηκῶς ἔσῃ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν καὶ πᾶσαν κρίσιν
τοῦ ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς.

148 XXV Εἰ μὴ παρὰ πάντα καιρὸν ἐπανοίσεις ἕκαστον τῶν
11 πραττομένων ἐπὶ τὸ τέλος τῆς φύσεως, ἀλλὰ προκαταστρέψεις
εἴτε φυγὴν εἴτε δόλῳ ποιούμενος εἰς ἄλλο τι, οὐκ ἔσονται
σοι τοῖς λόγοις αἱ πράξεις ἀκόλουθοι.

XXVI Τῶν ἐπιθυμιῶν ὅσαι μὴ ἐπ' ἄλγοῦν ἐπανάγουσιν
15 ἐὰν μὴ συμπληρωθῶσιν, οὐκ εἰσὶν ἀναγκαῖαι, ἀλλ' εὐδιάχτων
τὴν ὀρεξίν ἔχουσιν, ὅταν δυσπόριστοι ἢ βλάβης ἀπεργαστικά
δόξωσιν εἶναι.

XXVII Ὡν ἡ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίον
μακαριότητα, πολὺ μέγιστόν ἐστιν ἡ τῆς φιλίας κτῆσις.

20 XXVIII Ἡ αὐτὴ γνώμη θαρρεῖν τε ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ
μηθὲν αἰώνιον εἶναι δεινὸν μηδὲ πολυχρόνιον, καὶ τὴν ἐν

1 ἐκβαλεῖς Cob.: ἐκβάλλεις BPF ἐκβάλλης Co²Z³f ἐκβαλλή-
σεις Z¹ | διαιρήσεις P διαιρήσης B διαιρεῖς εἰς FCo² διαιρῆς
εἰς Z¹ 2 κατὰ] καὶ FCo²Z¹, γρ P³ | προσμενόμενον BP cf
p. 4, 19 3 φαντ. ἐπ.: Laert. Diog. X 31 4 ματαίῳ FCo²Z¹
5 ἐκβαλεῖς Z³f ἐκβάλλεις BPF Co²Z¹ | de verbis καὶ τὸ κριτήριον
ἅπαν ταραξέεις agitur in Pap. Hercul. 1012 (Coll. alt. VII)
col. 59 (Croen., Kolotes u. Menedemos p. 117), unde pro ἐκβαλεῖς:
ταράξεις et supra v. 4 pro συνταράξεις: συνεκβαλεῖς corrigere
vult Croen. 6 προσμενόμενον BP¹ | καὶ τὸ μὴ τὴν ἐπιμ. del.
Merbach, De Ep. can. 40; hiatum significavi sic fere explen-
dum <ἔχον τοῖς ἀδῆλοις ἐγκρινεῖς> 7 οὐκ ἐκλείψεις corrupta:
οὐκ ἐκλείψει Bonnet 8 ὥστε τετηρηκῶς Merbach: ὥς τετηρη-
κῶς Ω ὥστ' ἐξηρηκῶς Us. p. XXI 10 XXV = D. Oen. fr. 49
ἐπαν[ο]ίσαις ἕκα[στον] | ἐπανοίσαις D. Oen. 16 δυσπόριστον
BP¹ 18 XXVII = Vat. 13, Cic. De fin. I 20, 65 19 ἐστιν om.
FCo² 20 XXVIII = Cic. De fin. I 20, 68 | τε] τί F τι Co²

αὐτοῖς τοῖς ὁρισμένοις ἀσφάλειαν φιλία μάλιστα κατεῖδε συν-
τελουμένην.

XXIX Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ <ἀναγκαῖαι, 149
αἱ δὲ φυσικαὶ καὶ> οὐκ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε p. 78
ἀναγκαῖαι, ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γινόμεναι. (φυσικὰς καὶ 5
ἀναγκαῖας ἡγεῖται ὁ Ἐπίκουρος τὰς ἀλληδόνας ἀπολνούσας, ὥς
ποτὸν ἐπὶ δίψους· φυσικὰς δὲ οὐκ ἀναγκαῖας δὲ τὰς ποικίλ-
λούςας μόνον τὴν ἡδονήν, μὴ ὑπεξαίρουμένας δὲ τὸ ἄλγημα, ὥς
πολυτελὴ σιτία· οὔτε δὲ φυσικὰς οὔτε ἀναγκαῖας, ὥς στεφάνους
καὶ ἀνδριάντων ἀναθέσεις.) 10

XXX Ἐν αἷς τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν, μὴ ἐπ' ἀλγοῦν δὲ
ἐπαναγουσῶν ἐὰν μὴ συντελεσθῶσιν, ὑπάρχει ἡ σπουδὴ σύν-
τονος, παρὰ κενὴν δόξαν αὐταὶ γίνονται, καὶ οὐ παρὰ τὴν
ἐαυτῶν φύσιν οὐ διαχέονται ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου
κενοδοξίαν. 15

XXXI Τὸ τῆς φύσεως δίκαιόν ἐστι σύμβολον τοῦ συμφέ- 150
ροντος εἰς τὸ μὴ βλάπτειν ἀλλήλους μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXII Ὅσα τῶν ζώων μὴ ἐδύνατο συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς
ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἄλληλα μηδὲ βλάπτεσθαι, πρὸς ταῦτα
οὐθὲν ἦν δίκαιον οὐδὲ ἄδικον· ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν 20

1 φιλία *vir doctus apud Madvigium ad Cic. l. l.*: φιτίας Ω
amicitiae praesidium esse firmissimum Cic., φιτίας tueri stud.
Bignone, Rend. Ist. Lomb. II vol. 41 p. 806 sq., φιτίας Us. |
κατεῖδε Madvig ex Ciceronis perspexit: κα[τεῖναι] B² κατεῖναι
reliqui | [συν]τελ. B² 3 XXIX = Vat. 20, D. Oen. fr. 51
ἀνανκαῖαι δ[έ], αἱ δὲ οὔτε . . . παρὰ δ[όξαν] κενὴν, alii | ἀναγκαῖαι
. . . καὶ suppl. Steph. cf. Cic. Tusc. disp. V 33, 93 De fin.
II 9, 26 <ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μὲν,> οὐκ ἀναγκαῖαι <δὲ>
Us. cum Vat., D. Oen., Cic. De fin. I 13, 45 Anon. in Arist.
Eth. N. III 13 p. 171 Heylb. Athen. XII 511 E Plut. Gryll. 6
p. 989 B (Ep. fr. 456) 5 γινόμεναι P¹? Schol. Ar. ἡγούμεναι
FCo² 6 ἀλληδόνας Weil: ἀλγηδόνας Ω 7 δὲ καὶ οὐκ F¹ ex
δὲ οὐκ, Zf | δὲ posterius om. FCo²Zf 8 μόνην FCo²Zf
12 σπουδὴ σύντονος: cf. fr. 483, Philod. De ira col. 44, 9
(Wilke p. XXIX) 14 οὐ expunctum in F om. Co² 18 XXXII
cf. Hermarchus apud Porph. De abst. I 12 p. 95, 16 sqq. N²
ἡδύνατο FCo²Z ante corr. ἡδύναντο Z post corr., f 19 ἄλληλα
Gass.: ἀλλὰ B F Z f ἀλλὰ * P om. Co² 20 ἦν Us.: ἦ B P¹ cf.
p. 52, 12 ἦ οὐδὲ P³ ἐστὶν οὐδὲ FCo²Zf

ὅσα μὴ ἐδύνατο ἢ μὴ ἐβούλετο τὰς συνθήκας ποιῆσθαι τὰς ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXIII Οὐκ ἦν τι καθ' ἑαυτὸ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἐν ταῖς 4 μετ' ἀλλήλων συστροφαῖς καθ' ὀπηλίκους δῆποτε αἰ. τόπους συνθήκη τις ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι.

151 XXXIV Ἡ ἀδικία οὐ καθ' ἑαυτὴν κακόν, ἀλλ' ἐν τῷ κατὰ 79 τὴν ὑποψίαν φόβῳ, εἰ μὴ λήσει τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἐφεστηκότας κολαστάς.

XXXV Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιῶντα ὧν συνέθεντο 10 πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι, πιστεύειν ὅτι λήσει, καὶ μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνη. μέχρι γὰρ καταστροφῆς ἄδηλον εἰ καὶ λήσει.

XXXVI Κατὰ μὲν κοινὸν πᾶσι τὸ δίκαιον τὸ αὐτό, συμ- φέρον γάρ τι ἦν ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ· κατὰ δὲ τὸ 15 ἴδιον χώρας καὶ ὅσων δῆποτε αἰτίων οὐ πᾶσι συνέπεται τὸ αὐτὸ δίκαιον εἶναι.

152 XXXVII Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι συμφέρει ἐν ταῖς 20 χρείαις τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας τῶν νομισθέντων εἶναι δικαίων, ἔχει τὸ ἐν τοῦ δικαίου χώρα εἶναι, ἐάν τε τὸ αὐτὸ πᾶσι γένηται ἐάν τε μὴ τὸ αὐτό. ἐάν δὲ νόμον θῇται τις, μὴ

1 ἡδύνατο FCo²Zf | μὴ posterius om. FCo²Zf 5 ἢ] μὴδὲ Co²
7 μὴ δῆσει B με λήσει Z μελήσει f | τοὺς BP τὰς FCo² om.
Zf 9 XXXV = Vat. ὁ cf. Cic. De fin. I 16, 50 | ποιῶντα etiam
Vat.: κινῶντα Madvig πατοῦντα J. B. Bury, Hermath. V 269 |
ὦν] παρ' α Meī. ὧν <μὴ ποιεῖν> συνέθεντο Ko. 10 μηδὲ]
καὶ FCo²Zf, γρ P³ 11 ἐπὶ Vat. ut Menagius voluerat: ἀπὸ
BP¹, γρ in mg. P³ ὑπὸ FCo²P³Zf 12 εἰ καὶ] εἶναι FCo² εἰ
Vat. 13 <τὸ> κοινὸν Gass. cf. tamen Polyb. IV 6, 11 | τὸ
ante δίκαιον del. Ko., immerito 15 αἰτίων B αἰτιῶν ceteri
18 τῶν νομ. εἶναι δικαίων secl. Us. 19 δικαίων . . . εἶναι om.
Zf | ἔχει τὸ ἐν τοῦ scripsi: ἔχει τὸν τοῦ P ἔχει τὸ τοῦ FCo²
ἔχειν τοῦ B | χώρα scri: χώραν (χῶραν B) Ω (antea omissum
ipse add. P¹(= W)) | ἔχει τὴν τοῦ δικαίου φύσιν (omisso εἶναι)
Gass., Ko. ἔχει τὸν τοῦ δ. χαρακτῆρα Us. his antefferrem ἔχειν
τοῦ δικαίου χώραν ἔστιν | τὸ αὐτὸ] αὐτὸ FCo² 20 γένηται] μὴ
γένοιτο FCo² | ἐάν τε μὴ τὸ αὐτὸ Steph.: ἐάν τε μὴ τὸ αὐτὸ
πᾶσι γένηται· ἐάν τε μὴ (μὴν P) τὸ αὐτὸ BP, om. FCo² ἐάν

ἀποβαίνῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας, οὐκέτι τοῦτο τὴν τοῦ δικαίου φύσιν ἔχει. κἂν μεταπίπτῃ τὸ p. 80 κατὰ τὸ δίκαιον συμφέρον, χρόνον δὲ τινα εἰς τὴν πρόληψιν ἐναρμόττῃ, οὐδὲν ἦτιον ἐκείνῳ τὸν χρόνον ἢν δίκαιον τοῖς μὴ φωναῖς κεναῖς ἑαυτοὺς συνταράττουσιν ἀλλ' εἰς τὰ πράγ- 5 ματα βλέπουσιν.

XXXVIII Ἐνθα μὴ καινῶν γενομένων τῶν περιεστώτων 153 πραγμάτων ἀνεφάνη μὴ ἀρμόττοντα εἰς τὴν πρόληψιν τὰ νομισθέντα δίκαια ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, οὐκ ἦν ταῦτα δίκαια. Ἐνθα δὲ καινῶν γενομένων τῶν πραγμάτων οὐκέτι συνέφερε 10 τὰ αὐτὰ δίκαια κείμενα, ἐνταῦθα δὴ τότε μὲν ἦν δίκαια, ὅτε συνέφερεν εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν τῶν συμπολιτευομένων· ὕστερον δ' οὐκ ἦν ἔτι δίκαια, ὅτε μὴ συνέφερεν.

XXXIX Ὁ τὸ μὴ θαρροῦν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἄριστα συστή- 154 σάμενος οὗτος τὰ μὲν δυνατὰ δμόφυλα κατεσκευάσατο, τὰ δὲ 15 μὴ δυνατὰ οὐκ ἀλλόφυλά γε· ὅσα δὲ μὴδὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν, p. 81 ἀνεπίμεικτος ἐγένετο, καὶ ἐξηρεῖσατο ὅσα τοῦτ' ἐλυσιτέλει πράττειν.

τε τὸ αὐτὸ πᾶσι μὴ γένηται Zf | νόμον θῆταί Us: μόνον
θῆταί' BPFCo²Z¹ νομοθετῆται Z³f | τις] τί Zf
1 ἀποβαίν' P¹ ἀποβαίνει BFCo³P³Z | δὲ] δὴ B(QW) 4 τον
χρόνον ἐκείνον B 5 ἀλλ' εἰς τὰ Go. coll. Philod. Rhet. I p. 286
Sudh., Us.: ἀλλὰ πλεῖστα Ω 7 κενῶν BPFCo²Z¹ κοινῶν Z³f,
corr. Aldobr. 8 ἀνεφάνη . . . 10 πραγμάτων om. FCo²Zf 8 ἐναρ-
μόττοντα Us. 10 κενῶν P καὶ τῶν B, corr. Gass. | τῶν om. B |
περιεστώτων ante πραγμάτων ins. cod. W² Steph. 11 δὲ]
BP | δίκαια, ὅτε] δίκαια ὅτε * P δίκαιός τε ἂ B 12 πολιτενο-
μένων FCo²P³Zf 14 μὴ om. f, cf. E. Bignone Riv. di Fil.
XLIII (1915), 542sq. 15 οὗτος om. B | τὰ δὲ . . . 17 ἀνεπί-
μικτος om. B¹ apto cum spatio, τὰ δὲ μὴ δυνατὰ atque ἐπίμικτος
suppl. B² 18 ὅσα δὲ Us.: ὅσα γε P ὅσα FCo²Zf | 'easpectes
μὴδ' αὐτὸ τοῦτο' Us. 17 -μικτος Ω | ἐξηρεῖσατο scripsi (idem
Croen., Rh. Mus. LXI (1906) 419, sed vocem non recte inter-
pretans) cf. p. 54, 7: ἐξηρεῖσατο Ω (ἐξορεῖσατο cod. H sec. Us.)
ἐξωρεῖσατο Steph., R. Philippson, Arch. f. Gesch. d. Phil. XXIV
(1910) 304 | τούτων Aldobr. | τοῦτ' ἐλυσιτέλει QW τοῦτ' ὅ(εα ἐ
rasura factum) λυσιτέλει (ex -τελῇ vel -τελὲς) P¹ λυσιτελῇ. γρ in
mg. P³ τούτω λυσιτελες B τοῦ λυσιτελῇ FCo²Zf

XL Ὅσοι τὴν δύναμιν ἔσχον τοῦ τὸ θαρρεῖν μάλιστα ἐκ τῶν ὁμορούντων παρασκευάσασθαι, οὗτοι καὶ ἐβίωσαν μετ' ἀλλήλων ἥδιστα τὸ βεβαιότατον πίστωμα ἔχοντες, καὶ πληρεστάτην οἰκειότητα ἀπολαβόντες οὐκ ὠδύραντο ὡς πρὸς ἔλεον
5 τὴν τοῦ τελευτήσαντος προκαταστροφὴν.

GNOMOLOGIIUM VATICANUM EPICUREUM.

Ἐπικούρου Προσφώνησις.

1 Τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὔτε ἄλλω παρέχει, οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεται· ἐν ἀσθενείᾳ
10 γὰρ πάντα τὰ τοιαῦτα.

2 Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναισθητεῖ· τὸ δὲ ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.

3 Οὐ χρονίζει τὸ ἀλγοῦν ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄκρον τὸν ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μέσον τὸ ὑπερτεῖνον τὸ
15 ἡδόμενον κατὰ σάρκα <οὐ> πολλὰς ἡμέρας ὑπάρχει, αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστικῶν πλεονάζον ἔχουσιν ἐν τῇ σαρκὶ τὸ ἡδόμενον ἢ τὸ ἀλγοῦν.

4 Παῖσα ἀλγηδὼν ἐγκαταφρόνητος· ἡ γὰρ σύντονον ἔχουσα τὸ πονοῦν σύντομον ἔχει τὸν χρόνον, ἡ δὲ χρονίζουσα περὶ
20 τὴν σάρκα ἀβληχρὸν ἔχει τὸν πόνον.

1 τοῦ τὸ θαρρεῖν Meī.: τοῦ τὸ θαρρεῖν BP τοῦ θαρρεῖν FCo²Zf 2 ὁμορούντων BCo² | παρασκευᾶ(ά P¹)σθαι BP¹Co² | οὕτω BP, sed cf. p. 59, 15 3 ἥδιστα τὸ Us.: ἥδιστον τὸν B ἥδι[στον καὶ] P(QW) ἥδιστον FCo²Zf ἥδιστον τὸν <βίον> Leop. | πληρεστάτον FCo² 4 πρὸς ἔλεον] πρὸς σὲ δέον P¹ ἔλεον F²Co²Zf, γρ P³ ἔλαιον F¹ ἐλεεινὸν Cas. πρόμοιρον Croen.; πρὸς ἐχθραί, πρὸς ἡδονήν etc. cft. Hitzig 5 καταστροφὴν FCo² 7 προσφωνήσεις Weil 8 = Sent. I 10 τὰ errore omissum in Us. 'Kl. Schr.' I 313 11 = Sent. II 13 = Sent. IV 14 τὸ δὲ ἐλάχιστον Vat. | τὸ δὲ μέσον τὸ Vat.: τὸ δὲ μόνον D. L. ad lectionem Vaticanam cod., quamvis vix recta sit, cf. Cic. De fin. I 15, 49 (Us. fr. 397 p. 269, 17) | ὑπερτεῖνον Hartel ex D. Laert.: ὑπὲρ τινός Vat. 15 οὐ om. Vat. 18 = Sen. Ep. 78, 7 (Ep. fr. 446) | σύντομον Vat., corr. Us. cf. Sen. summi doloris intentio

5 Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικάως· ὅπου δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν.

6 Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιοῦντα, ὧν συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι, πιστεύειν ὅτι λήσει, κἂν μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνῃ· μέχρι γὰρ 5 καταστροφῆς ἄδηλον εἰ λήσει.

7 Ἀδικοῦντα λαθεῖν μὲν δύσκολον, πίστιν δὲ λαβεῖν ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν ἀδύνατον.

8 Ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥριστα καὶ εὐπόριστός ἐστιν. ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει καὶ ἔστι δυσπόριστος. 10

9 Κακὸν ἀνάγκη, ἀλλ' οὐδεμία ἀνάγκη ζῆν μετὰ ἀνάγκης.

10 Μέμνησο ὅτι θνητὸς ὢν τῇ φύσει καὶ λαβῶν χρόνον ὠρισμένον ἀνέβης τοῖς περὶ φύσεως διαλογισμοῖς ἐπὶ τὴν ἀπειρίαν καὶ τὸν αἰῶνα καὶ κατεῖδες

τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.

15

11 Τῶν πλειστων ἀνθρώπων τὸ μὲν ἡσυχάζον ναρκᾷ, τὸ δὲ κινούμενον λυττᾷ.

12 Ὁ δίκαιος βίος ἀταρακτότατος, ὁ δὲ ἄδικος πλειστης ταραχῆς γέμων.

13 Ὡν ἡ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίου μα- 20 καριότητα, πολὺν μέγιστόν ἐστιν ἡ τῆς φιλίας κτῆσις.

14 Γεγόμεν ἄπαξ, δις δὲ οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μηκέτι εἶναι· σὺ δὲ οὐκ ὢν τῆς αὔριον <κύριος> ἀναβάλλῃ τὸν καιρόν· ὁ δὲ βίος μελλησμῶ παραπόλλυται καὶ εἰς ἕκαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει.

25

1 = Sent. V 3 = Sent. XXXV 7 = fr. 532 9 = Porphy. De abst. I 49 p. 123, 11 N¹ et ad Marc. 27 p. 291, 17 N², Sent. XV 10 κοινῶν Vat. 11 = fr. 487 12 = Metrodori fr. 37 Koerte | λαχὼν Go. 15 Hom. Il. A 70 | ἐσόμενα Vat. 18 = Sent. XVII 20 = Sent. XXVII 21 φιλίας D. Laert.: σοφίας Vat. 22 = fr. 204, Sen. Ep. I 1sq. cf. Mutschmann, Hermes L (1915) 333 ἐγεγόμεν Vat. 23 τῆς αὔριον οὐκ ὢν Stobaeus III 16, 29 H. | κύριος Stob.: om. Vat. 24 τὸν καιρόν Stob.: τὸ καῖρον Vat. | εἰς Vat.: om. Leop. διὰ τοῦτο Stob. | cf. Norden, Bresl. phil. Abh. IX 3, 17, 1

15 Ἦθη ὥσπερ τὰ ἡμῶν αὐτῶν ἴδια τιμῶμεν, ἂν τε χρηστὰ ἔχωμεν καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ζηλούμενα, ἂν τε μὴ οὕτω χρῆ καὶ <τὰ> τῶν πέλας, ἂν ἐπιεικεῖς ᾖσιν.

16 Οὐδεὶς βλέπων τὸ κακὸν αἰρεῖται αὐτό, ἀλλὰ δελεασθεὶς
5 ὡς ἀγαθῷ <ὄντι αὐτῷ καὶ οὐκ ἀποβλέψας> πρὸς τὸ μείζον αὐτοῦ κακὸν ἐθηρεύθη.

17 Οὐ νέος μακαριστός, ἀλλὰ γέρον βεβιωκὼς καλῶς· ὁ γὰρ νέος ἀκμὴν πολὺς ὑπὸ τῆς τύχης ἑτεροφρονῶν πλάζεται· ὁ δὲ γέρον καθάπερ ἐν λιμένι τῷ γῆρα καθώρμικεν τὰ πρότε-
10 ρον δυσελπιστούμενα τῶν ἀγαθῶν ἀσφαλεῖ κατακλείσας χάριτι.

18 Ἀφαιρουμένης προσόψεως καὶ ὁμιλίας καὶ συναναστροφῆς ἐκλύεται τὸ ἔρωτικόν πάθος.

19 Τοῦ γεγονότος ἀμνήμων ἀγαθοῦ γέρον τήμερον γηγένηται.

15 20 Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γινόμεναι.

21 Οὐ βιαστέον τὴν φύσιν ἀλλὰ πειστέον· πείσομεν δὲ τὰς ἀναγκαίας ἐπιθυμίας ἐκπληροῦντες, τὰς τε φυσικὰς ἂν μὴ
20 βλάπτωσι, τὰς δὲ βλαβεράς πικρῶς ἐλέγχοντες.

22 Ὁ ἄπειρος χρόνος καὶ ὁ πεπερασμένος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονήν, ἔάν τις ὀρθῶς αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ.

23 Πᾶσα φιλία δι' ἑαυτὴν αἰρετὴ· ἀρχὴν δὲ εἴληφεν ἀπὸ τῆς ὠφελείας.

1 ἦθη del. Leop. 2 ζηλούμενα Weil: ζηλούμεθα Vat. ζηλώ-
μεθα Wi. 3 τὰ ins. Weil, Wi. | ἀνεπιεικῶς Vat., corr. Us.
5 *hiatum notavi et ex. c. explevi*: ἀγαθὸν προσὸν μείζον ἂν τοῦ
Us. ἀγαθῷ πρὸς τι μείζον αὐτοῦ κακὸν Croen.; cf. Cic. De
fin. I 10, 33. 14, 47 8 νέος ἀκμὴν Croen.: νέος ἀκμῇ Vat.
quod retinet Leop. ἐντὸς ἀκμῆς Us. | πολλὰ Hartel 10 χάρακι
Hartel; contra Leop., Croen. qui est. p. 44, 8 13 cf. Weil,
Journ. d. Sav. 1888, 661 | <ὁ>τοῦ Go. | ἀμνημονῶν Wi. |
ἀγαθοῦ Hartel: ἀγαθὸς Vat. 15 = Sent. XXIX 18 τὰς <τ'>
Us. 21 = Sent. XIX | καὶ ὁ πεπερασμένος post ἡδονὴν transp.
D. Laert. 23 cf. Epicureos Ciceronis De fin. I 20, 69. II
26, 82 | ἀρετὴ Vat., corr. Us.

24 Ἐνόπνια οὐκ ἔλαχε φύσιν θείαν οὐδὲ μαντικὴν δύναμιν, ἀλλὰ γίνεται κατὰ ἔμπωσιν εἰδώλων.

25 Ἡ πενία μετρομένη τῷ τῆς φύσεως τέλει μέγας ἐστὶ πλοῦτος· πλοῦτος δὲ μὴ ὀριζόμενος μεγάλη ἐστὶ πενία.

26 Δεῖ διαλαβεῖν ὅτι καὶ ὁ πολλὸς λόγος καὶ ὁ βραχὺς εἰς τὸ αὐτὸ συντείνει.

27 Ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων μόλις τελειωθείσιν ὁ καρπὸς ἔρχεται, ἐπὶ δὲ φιλοσοφίας συντρέχει τῇ γνώσει τὸ τερπνόν· οὐ γὰρ μετὰ μάθησιν ἀπόλαυσις, ἀλλὰ ἅμα μάθησις καὶ ἀπόλαυσις.

10

28 Οὔτε τοὺς προχείρους εἰς φιλίαν οὔτε τοὺς ὀκνηροὺς δοκιμαστέον· δεῖ δὲ καὶ παρακινδυνεῦσαι χάριν, χάριν φιλίας.

29 Παρησίᾳ γὰρ ἔγωγε χρώμενος φυσιολόγῳ χρησιμωδεῖν τὰ συμφέροντα πᾶσιν ἀνθρώποις μᾶλλον ἢ βουλοίμην, κἄν μηδεὶς μέλλῃ συνήσκειν, ἢ συγκατατιθέμενος ταῖς δόξαις καρποῦσθαι τὸν πυκνὸν παραπίπτοντα παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον.

30 Ἐτοιμάζονται τινες διὰ βίου τὰ πρὸς τὸν βίον, οὐ συνορῶντες ὥς πᾶσιν ἡμῖν θανάσιμον ἐγκέχυται τὸ τῆς γένεως φάρμακον.

31 Πρὸς μὲν τᾶλλα δυνατόν ἀσφάλειαν πορίσασθαι, χάριν δὲ θανάτου πάντες ἄνθρωποι πόλιν ἀτείχιστον οἰκοῦμεν.

32 Ὁ τοῦ σοφοῦ σεβασμὸς ἀγαθὸν μέγα τῷ σεβομένῳ ἐστὶ.

33 Σαρκὸς φωνὴ τὸ μὴ πεινῆν, τὸ μὴ διψῆν, τὸ μὴ ῥιγοῦν.

1 = fr. 477 3 ἐστὶ: ἐπὶ Vat. 5 διαλαβεῖν cf. p. 5, 1
7 Metrodoro dat Koerte fr. 47 9 μάθησιν Wottke: μάθησις Vat. 12 χάριν, χάριν sic Vat. 13 φυσιολογῶ Vat. φυσιολογῶν Us., corr. Croen. | χρησιμῶ:· δεῖ Vat., corr. Us. 17 Metrod. fr. 53 K, cod. Palat.-Heid. 129, 1 inde a πᾶσι θανάσιμον | post βίον <ὥς βιωσόμενοι μετὰ τὸ λεγόμενον ζῆν> habet Stob. III 16, 21 H, recte, cf. Antiphontis dictum fr. 53^a. Diels
20 = Metrod. fr. 51 K (Ep. fr. 339), cod. Pal.-Heid. 2, Philod. De morte col. XXXVII 27 p. 55 Bassi (Vol. Herc.³ I)
21 πάντες ἄνθρωποι om. Pal.-Heid. 22 σεβαστὸς ἀγαθῶν μετὰ τῶν σεβομένων Vat., corr. Us. 23 = cod. Darmst. 2773 fol. 354^r (Croen., Zentralbl. f. Biblioth. XIV [1897] 562; Leop. Mnem. N. S. XXXVIII [1910] 68) cf. fr. 200. 602

ταῦτα γὰρ ἔχων τις καὶ ἐλπίζων ἔξειν κἂν <Δι> ὑπὲρ εὐδαιμονίας μαχέσαιοτο.

34 Οὐχ οὕτως χρεῖαν ἔχομεν τῆς χρείας παρὰ τῶν φίλων ὥς τῆς πίστεως τῆς περὶ τῆς χρείας.

5 35 Οὐ δεῖ λυμαίνεσθαι τὰ παρόντα τῶν ἀπόντων ἐπιθυμία, ἀλλ' ἐπιλογίζεσθαι ὅτι καὶ ταῦτα τῶν εὐκταίων ἦν.

36 Ὁ Ἐπικούρου βίος τοῖς τῶν ἄλλων συγκρινόμενος ἔνεκεν ἡμερότητος καὶ ἀνταρκείας μῦθος ἂν νομισθεῖη.

37 Ἀσθενὴς ἡ φύσις ἐστὶ πρὸς τὸ κακόν, οὐ πρὸς τὸ
10 ἀγαθόν· ἡδοναῖς μὲν γὰρ σῶζεται, ἀλγηδύσι δὲ διαλύεται.

38 Μικρὸς παντάπασιν, ὃ πολλὰ αἰτίαι εὐλόγοι εἰς ἔξαγωγὴν βίον.

39 Οὐθ' ὁ τὴν χρεῖαν ἐπιζητῶν διὰ παντὸς φίλος οὐθ' ὁ
μηδέποτε συνάπτων· ὁ μὲν γὰρ καπηλεύει τῇ χάριτι τὴν
15 ἀμοιβήν, ὁ δὲ ἀποκόπτει τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος εὐελπιστίαν.

40 Ὁ λέγων πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι οὐδὲν ἐγκαλεῖν ἔχει τῷ λέγοντι μὴ πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό φησι κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι.

20 41 Γελᾶν ἅμα δεῖ καὶ φιλοσοφεῖν καὶ οἰκονομεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς οἰκειώμασι χρῆσθαι καὶ μηδαμῇ λήγειν τὰς ἐκ τῆς ὀρθῆς φιλοσοφίας φωνὰς ἀφιέντας.

42 Ὁ αὐτὸς χρόνος καὶ γενέσεως τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ καὶ ἀπολαύσεως.

25 43 Φιλαργυρεῖν ἄδικα μὲν ἀσεβές, δίκαια δὲ αἰσχρόν· ἀπρεπὲς γὰρ ῥυπαρῶς φεῖδεσθαι καὶ μετὰ τοῦ δικαίου.

44 Ὁ σοφὸς εἰς τὰ ἀναγκαῖα συγκλεισθεὶς μᾶλλον ἐπίστα-

1 κἂν <Δι> Hartel ex fr. 602: καὶ Vat. Darmst. 7 Herm-
archo vind. Us., Go. cf. Philod. De piet. p. 101 G. 11 μικρὸς]
οἰκτρὸς Us. 14 συνάπτων: scil. τῇ φιλίᾳ τὴν χρεῖαν 20 γελᾶν]
γέλων Us. sententiae superiori adiungens, μελετᾶν Croen. | δεῖ
Leop.: δεῖν Vat., Us. (= δέον) 21 λήγειν Us.: λέγειν Vat.
22 ὀρθῆς Hartel: ὀργῆς Vat. 24 ἀπολύσεως Vat., corr. Us.
26 φείδε . . καὶ Vat. 27 συγκλεισθεὶς scri. cum Go.: συγκριθεὶς
Vat. συγκασθεὶς Us. | παρίσταται Vat., corr. Us.

ται μεταδιδόναι ἢ μεταλαμβάνειν· τηλικούτον αὐταρκείας εὖρε
θησαυρόν.

45 Οὐ κόμπου οὐδὲ φωνῆς ἐργαστικούς οὐδὲ τὴν περι-
μάχητον παρὰ τοῖς πολλοῖς παιδείαν ἐνδεικνυμένους φυσιο-
λογία παρασκευάζει, ἀλλ' ἀσοβάρους καὶ αὐτάρκεις καὶ ἐπὶ τοῖς 5
ιδίοις ἀγαθοῖς, οὐκ ἐπὶ τοῖς τῶν πραγμάτων μέγα φρονοῦντας.

46 Τὰς φάυλας συνηθείας ὥσπερ ἄνδρας πονηροὺς πολὺν
χρόνον μέγα βλάβαντας τελείως ἐκδιώκομεν.

47 Προκατελήμμαι σε, ὦ Τύχη, καὶ πᾶσαν <τὴν> σὴν
παρεῖσδυσιν ἐνέφραξα. καὶ οὔτε σοὶ οὔτε ἄλλῃ οὐδεμιᾷ περι- 10
στάσει δώσομεν ἑαυτοὺς ἐκδότους· ἀλλ' ὅταν ἡμᾶς τὸ χρεῶν
ἐξάγῃ, μέγα προσπύσαντες τῷ ζῆν καὶ τοῖς αὐτῷ κενῶς περι-
πλαττομένοις ἄπιμεν ἐκ τοῦ ζῆν μετὰ καλοῦ παιῶνος ἐπιφω-
νοῦντες ὡς εὖ ἡμῖν βεβίωται.

48 Πειρᾶσθαι τὴν ὑστέραν τῆς προτέρας κρείττω ποιεῖν, 15
ἕως ἂν ἐν ὁδῷ ὤμεν· ἐπειδὴν δὲ ἐπὶ πέρας ἔλθωμεν, ὁμαλῶς
εὐφραίνεσθαι.

49 Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων μὴ
εἰδότας τίς ἢ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτεύοντάς τι τῶν
κατὰ τοὺς μύθους. ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀκεραίους 20
τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

50 Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν· ἀλλὰ τὰ ποιητικὰ
ἐνίων πολλαπλασίους ὀχλήσεις ἐπιφέρει τῶν ἡδονῶν.

51 Πυνθάνομαί σου τὴν κατὰ σάρκα κίνησιν ἀφθονώτερον
διακεῖσθαι πρὸς τὴν ἀφροδίσιων ἔντευξιν. σὺ δὲ ὅταν μῆτε 25

3 Metrodoro (fr. 48) assignat Koerte 5 ἀλλὰ σοβαροὺς Vat.,
corr. Leop., ἀλλ' ἀθορύβους Go. 8 μεταβλάψαντας Vat., corr.
Hartel 9 = Metrod. fr. 49 K | τὴν ex Plut. De tranq. an. 18
p. 476 C add. Us. 12 περιπλεκόμενοις Us. 13 πλείονος Vat.,
corr. Us. 15 τὴν ὑστεραίαν τῆς προτεραίᾳς Us. 18 = Sent. XII |
οὐκ ἦν] οὐκον Vat. 19 κατειδότα D. Laert. | ὑποπτεύοντάς
τι scri.: ὑποπτεύοντι Vat. ὑποπτεύομενόν τι D. Laert.

22 = Sent. VIII 24 ἀφθονώτερον Us.: ἀφθονῶν Vat. (ἀφθονω-
τέρως F. Thomas) 25 ἀφροδίσιον Vat., corr. Us. | ὅταν Us.
ὅτε Vat.

τοὺς νόμους καταλύης μήτε τὰ καλῶς ἔθει κείμενα κινήs μήτε
τῶν πλησίον τινὰ λυπῆs μήτε τὴν σάρκα καταξάινης μήτε τὰ
ἀναγκαῖα καταναλίσκης, χρῶ ὥs βούλει τῇ σεαυτοῦ προαιρέσει.
ἀμήχανον μέντοι γε τὸ μὴ οὐχ' ἐνί γέ τιμι τούτων συνέχεσθαι.
5 ἀφροδίσια γὰρ οὐδέποτε ὤνησεν, ἀγαπητὸν δὲ εἰ μὴ ἔβλαψεν.

52 Ἡ φίλλα περιχορεύει τὴν οἰκουμένην κηρύττουσα δὴ
πᾶσιν ἡμῖν ἐγείρεσθαι ἐπὶ τὸν μακαρισμόν.

53 Οὐδενὶ φθονητέον· ἀγαθοὶ γὰρ οὐκ ἄξιοι φθόνου,
πονηροὶ δὲ ὅσῳ ἂν μᾶλλον εὐτυχῶσι. τοσούτῳ μᾶλλον αὐτοῖs
10 λυμαίνονται.

54 Οὐ προσποιεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὄντως φιλοσο-
φεῖν· οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν. ἀλλὰ τοῦ
κατ' ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

55 Θεραπευτέον τὰς συμφορὰς τῇ τῶν ἀπολλυμένων χάριτι
15 καὶ τῷ γινώσκειν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄπρακτον ποιῆσαι τὸ γεγονός.

56 Ἀλγεῖ μὲν ὁ σοφὸς οὐ μᾶλλον στρεβλούμενος <ἢ στρε-
βλουμένον> τοῦ φίλου.

57 Ὁ βίος αὐτοῦ πᾶs δι' ἀπιστίαν συγχυθήσεται καὶ ἀνα-
κεχαιτισμένος ἔσται.

20 58 Ἐκλυτέον ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ περὶ τὰ ἐγκύκλια καὶ πολι-
τικά δεσμωτηρίου.

59 Ἀπληστον οὐ γαστήρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ φασιν, ἀλλὰ
δόξα ψευδῆs ὑπὲρ τοῦ <τῆs> γαστροῦς ἀορίστου πληρώματος.

ναλίσκειs

1 καταλύεις Vat. | ἔθῃ Hartel 2 πλησίον Vat. 3 καταγινώσκειs
Vat. 4 τὸ Us.: τῷ Vat. 5 ἀφροδίσια κτλ. = fr. 62 6 ἡ φιλία
cf. E. Thomas, *Herm.* XXVII (1892) 31, Schwartz, *Charakterk.*
172 48: ἡ φιλοσοφία Hartel, Weil ἡλίου σφαῖρα Us. 7 τὸν
μακάριον βίον Weil 9 ἐντυχῶσι Vat., corr. Wotke 11 = fr. 220

14 ἀπολειπόμενων Vat.: corr. Wotke? Us. | χάριτι 'grata
recordatione' Cic. *De fin.* I 17, 57 cf. p. 44, 8; Vat. 17. 75

15 γεγονός Us.: γένος Vat. 16 = cod. Pal.-Heid. 3 | στρεβλού-
μενος ἢ στρεβλουμένον τοῦ φίλου Pal.-Heid. στρεβλούμενος τὸν
φίλον Vat. στρεβλούμενος <αὐτὸς ἢ ὁρῶν στρεβλούμενον> τὸν
φίλον Us., Kl. Schr. I 324 18 excerptum ex epistula cf. 19

21 δεσμοωτήρια Vat., corr. Us. 28 τῆs suppl. Us.

60 Πᾶς ὥσπερ ἄρτι γεγονῶς ἐκ τοῦ ζῆν ἀπέρχεται.

61 Καλλίστη καὶ ἡ τῶν πλησίον ὄψις, τῆς πρώτης συγγενείας ὁμονοούσης ἢ [εἰ] πολλὴν εἰς τοῦτο ποιουμένης σπουδὴν.

62 Εἰ γὰρ κατὰ τὸ δέον ὀργαὶ γίνονται τοῖς γεννήσασιν πρὸς τὰ ἔκγονα, μάταιον δῆπουθέν ἐστι τὸ ἀντιτείνειν καὶ μὴ 5 παραιτεῖσθαι συγγνώμης τυχεῖν· εἰ δὲ μὴ κατὰ τὸ δέον ἀλλὰ ἀλογώτερον, γελοῖον πάν(τως) τὸ προσεκκαίειν τὴν ἀλογίαν θυμοκατοχοῦντα, καὶ μὴ ζητεῖν μεταθεῖναι κατ' ἄλλους τρόπους εὐγνωμονοῦντα.

63 Ἔστι καὶ ἐν λεπτότητι καθαριότης, ἧς ὁ ἀνεπιλόγιστος 10 παραπλήσιόν τι πάσχει τῷ δι' ἀοριστίαν ἐκπίπτοντι.

64 Ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν παρὰ-τῶν ἄλλων ἔπαινον αὐτόματον, ἡμᾶς δὲ γενέσθαι περὶ τὴν ἡμῶν ἰατροίαν.

65 Μάταιόν ἐστι παρὰ θεῶν αἰτεῖσθαι ἃ τις ἐαυτοῦ χορηγῆσαι ἱκανός ἐστι. 15

66 Συμπαθῶμεν τοῖς φίλοις οὐ θρηνοῦντες ἀλλὰ φροντίζοντες.

67 Ἐλεύθερος βίος οὐ δύναται κτήσασθαι χρήματα πολλὰ διὰ τὸ τὸ πρᾶγμα <μὴ> ῥάδιον εἶναι χωρὶς θητείας ὄχλων ἢ δυναστικῶν, ἀλλὰ συνεχεῖ δαψιλείᾳ πάντα κέκτηται· ἂν δέ που 20 καὶ τύχη χρημάτων πολλῶν, καὶ ταῦτα ῥαδίως ἂν εἰς τὴν τοῦ πλησίον εὐνοίαν διαμετρήσαι.

68 Οὐδὲν ἱκανὸν ᾧ ὀλίγον τὸ ἱκανόν.

1 = fr. 495 2 πλησίον Vat. 3 ἢ [εἰ] Weil l. l. p. 663 καὶ Hartel: ἢ εἰ (ex αι?) Vat. | ποιουμένη Vat., corr. Us. 5 ἔκγονα Vat. 6 <ῶστε> συγγνώμης τυχεῖν Croen. 7 πάντως scri.: πᾶν Vat. πᾶν Weil sig. Us. | προσεκκαίειν Weil πρὸς ἔκκασιν Go.: πρὸς ἔκκλησιν Vat. πρὸς ἔκκλησιν vel ἔγκλησιν Us. | ἀλογίαν <ἄγον> Us. 8 θυμῷ, κατοχοῦντα Vat., corr. Croen., Rh. Mus. LXI (1906) 421 θυμῷ κατέχοντα Weil θυμῷ καταχρῖον Go. 9 εὐγνωμονοῦντα Croen.: εὐγνωμονοῦντας Vat. 10 λεπτότητι Us. καθάριος Vat., correxi 16 συμπαθῶ μὲν Vat. 18 <Ο> ἐλεύθερος βίος Croen., cf. fr. 196 | κτήσασθαι κτήματα Vat., corr. Hartel 19 μὴ add. Us. | θητείας Vat., corr. Hartel 20 <ἐν> συνεχεῖ Hartel <συν> συνεχεῖ Us. σὺν εὐτελείᾳ Croen. 28 = fr. 473, cod. Pal.-Heid. 4

69 Τὸ τῆς ψυχῆς ἀχάριστον λίχνον ἐποίησε τὸ ζῶον εἰς ἄπειρον τῶν ἐν διαίτῃ ποικιλιμάτων.

70 Μηδέν σοι ἐν βίῳπραχθείη ὃ φόβον παρέξει σοι, εἰ γνωσθήσεται τῷ πλησίον.

71 Πρὸς πάσας τὰς ἐπιθυμίας προσακτέον τὸ ἐπερώτημα τοῦτο· τί μοι γενήσεται ἂν τελεσθῇ τὸ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιζητούμενον, καὶ τί ἂν μὴ τελεσθῇ;

72 Οὐδὲν ὄφελος ἦν τὴν κατ' ἀνθρώπους ἀσφάλειαν παρασκευάζεσθαι τῶν ἀνωθεν ὑπό(πτων ὄ)ντων καὶ τῶν ὑποκάτω καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ.

73 Καὶ τὸ γενέσθαι τινὰς ἀλγηδόνας περὶ σῶμα λυσιτελεῖ πρὸς φυλακὴν τῶν ὁμοειδῶν.

74 Ἐν φιλολόγῳ συζητήσῃ πλεῖον ἤνυσεν ὁ ἡττηθείς, καθ' ὃ προσέμαθεν.

75 Εἰς τὰ παρωχηκότα ἀγαθὰ ἀχάριστος φωνή ἢ λέγουσα Τέλος ὄρα μακροῦ βίου.

76 Τοιοῦτος εἰ γηράσκων ὁποῖον ἐγὼ παραινῶ, καὶ διέγνωκας ὁποῖόν ἐστι τὸ ἑαυτῷ φιλοσοφῆσαι καὶ οἶον τὸ τῇ Ἑλλάδι· συγχάριω σοι.

77 Τῆς αὐταρκειας καρπὸς μέγιστος ἐλευθερία.

78 Ὁ γενναῖος περὶ σοφίαν καὶ φιλίαν μάλιστα γίγνεται ὢν τὸ μὲν ἐστὶ θνητὸν ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀθάνατον.

79 Ὁ ἀτάραχος ἑαυτῷ καὶ ἐτέρῳ ἀόχλητος.

80 Γενναῖω σωτηρίας μοῖρα τῆς ἡλικίας τήρησις καὶ φυλακὴ τῶν πάντα μολυνόντων κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς οἰστρώδεις.

1 λίχνον ex λέχνον corr. Vat. 3 ἐν <τῷ> βίῳ? Us.

8 = Sent. XIII | ἀνθρώπους D. Laert.: ἀνθρώπων (sic) Vat.

9 κατασκευάζεσθαι D. Laert. | ὑπόντων Vat., corr. Us.

ὑπόπτων κατεστῶτων D. Laert. 11 γενέσθαι sic Vat. 16 τέλος

κτλ.: Solon apud Io. Stob. II 7, 18 p. 133 W. Schol. in Lucian.

p. 5, 11 Ra. etc. 17 <Ὅτι> τοιοῦτος Us. | καὶ δὴ ἐγνωκας sic

Vat., corr. Us. 18 cf. Metrod. fr. 41 K | οἶον τὸ Hartel: οἶον

τῷ sic Vat. 22 θνητὸν Hartel: νοητὸν Vat. 24 γενναῖω

(γενναῖω?) scri.: F .: ὦ Vat. (prima littera aut Γ aut P fuisse videtur)

81 Οὐ λύει τὴν τῆς ψυχῆς ταραχὴν οὐδὲ τὴν ἀξιόλογον ἀπογεννᾷ χαρὰν οὔτε πλοῦτος ὑπάρχων ὁ μέγιστος οὔθ' ἡ παρὰ τοῖς πολλοῖς τιμὴ καὶ περίβλεψις οὔτ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τὰς † ἀξυρισί(ἐ?)τους αἰτίας.

Accedunt ex codice Palatino-Heidelbergensi Graeco 129 f. 23^r praeter ea quae Vaticanus codex quoque habet (1 = 30, 2 = 31, 3 = 56, 4 = 68):

5 Μειρακιεῖαν κατὰ τὴν ἐν λόγοις εὐρυθυμίαν παραιτητέον· 5 μικρὰ γὰρ θαυμαζομένη μεγάλων στερίσκεται.

6 Οἱ κόλακες τύχης εὐημερούσης διάκονοι.

1 cf. fr. 470 | τὴν Vat.: τιν' Us. 4 ἀδιορίστους Us. 5 μν-ρακιεῖαν Pal., corr. Us. μνρ<ίαν μειρ>ακιεῖαν E. Thomas, Arch. f. G. d. Ph. IV (1891) 570 | κατὰ Us.: καὶ Pal. 7 οἱ del. Radermacher